

Stran: 1
Rubrika: /
Žanr: poročilo
Površina članka: 1 cm²

Mesto žensk: Med preteklostjo in prihodnostjo

Festival sodobnih umetnosti, različna prizorišča po Ljubljani, le še DO 17. oktobra.

Na 16. festivalu, posvečenem ustvarjalnosti žensk z različnih koncev sveta in s tem z različnimi kulturnimi in izkustvenimi ozadji, se bo govorilo o razmerju med preteklostjo in prihodnostjo in njegovem vplivu na sedanost. To nakazuje tudi tokratni slogan projekta Med preteklostjo in sedanostjo, vzet iz istoimenske knjige Hannah Arendt, ki je v šestdesetih letih izpostavljala problematiko človeškega obstoja. Po njenem je oropan vseh meril – tradicionalnih, transcendentnih, religioznih, moralnih –, s katerimi po navadi premošča prepad med preteklostjo in prihodnostjo. Zato je izgubil usmeritev, kar še zlasti odseva v sedanji gospodarski krizi, ki je pravzaprav le kriza vrednot. Vsakodnevna poročanja v medijih o škodi, ki jo človek naredi človeku, to seveda še potrjujejo.

»Prehodi iz preteklosti v sedanost in naprej v prihodnost so raznovrstni, brez enotnega pomena in vsebine. Pa vendar imajo nekaj skupnega, povezani so s tveganji, da se ne bo nič ali pa se bo kaj spremenilo, da ne bomo nikamor ali pa bomo kam prišli, da nam bo potem slabše, kot nam je zdaj, da bomo še težje našli stik z dejanskim življenjem,« pravi Vesna Leskošek, častna predsednica organizatorja društva za promocijo žensk v kulturi Mesto žensk. In prav ženske, meni Vesna, občutijo prehode bolj kot moški. »Velikokrat so za nas bolj tvegani, preteklost pa bolj zavezujoča in polna bremen. Zavezujejo nas rituali, tradicije, prepričanja o tem, kaj naj bi bile in kaj moramo biti, ki pogosto delujejo kot nevidna in preveč zategnjena vrv okoli pasu, prsi, rok in nog, včasih okoli vratu.« Kot primer omeni pomen dveh navidezno nepomembnih reči za življenje, o katerih se bo govorilo na letošnjem festivalu. Prvi so lasje, ki si jih morajo nekatere ženske zaradi vpliva preteklosti in nerazumljive tradicije še vedno zakrivati; zagotovo se spomnite svojih babic, ki se niso smele ostriči, sicer so bile tarča posmeha in zgražanja. Kazen za grehe pa je bilo prav striženje. »Privezuje in zavezuje nas lahko tudi kos blaga, ki nam, zašit na točno določen način, prav tako kroji usodo.« Spomnite se le burke ali poročne obleke, ki se ponekod še vedno mora prenašati iz roda v rod. »Zavrnitev pomeni pretrganje vezi ne le s tradicijo, temveč tudi z družino in s kulturo,« ugotavlja Vesna Leskošek. Le malo drugačna obleka lahko naredi pravo malo revolucijo, saj je razumljena kot politično dejanje.

O preteklosti in prihodnosti, uporih in revolucijah, prehodih in nespremenljivih stanjih ter še marsičem drugem se bo razpravljalo v tokratnem Mestu žensk, ki prinaša žensko ustvarjalnost z različnih področij. In ker je Elle modna revija, naj omenimo Srbkinjo Katarino Mootich, modno oblikovalko, ki je po študiju v Milanu in Londonu delala tudi za Lanvin. V predstavi Katera pot je leva? govori o Jovanki Broz. In pa Heidi Kipeläinen, finsko umetnico s številnimi talenti, o kateri je pevka Björk izjavila, da je perfektna blondinka in njena najljubša umetnica.

Mesto žensk nas bo čakalo na različnih lokacijah: v Cankarjevem domu, Kinu Šiška, Stari mestni elektrarni, Galeriji Škuc, Kinodvoru, Gledališču Glej, Plesnem teatru Ljubljana, Grubarjevi palači ter na Tromostovju. (www.cityofwomen.org)

Hermina Kovačič